

В. В. Буга

кандидат юридичних наук, доцент, декан факультету № 4
Донецького державного університету внутрішніх справ

АДМІНІСТРАТИВНО-ПОПЕРЕДЖУВАЛЬНІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ ПРАВОПОРУШЕННЯМ У СФЕРІ БУДІВНИЦТВА

У статті наголошено, що адміністративні примусові заходи у сфері будівництва застосовують для запобігання правопорушенням, недопущення настання негативних наслідків, утворення певної ситуації недопущення протиправних дій; переривання протиправної поведінки, припинення розпочатого або вже вчиненого протиправного діяння, що посягає на встановлений порядок здійснення будівництва та проведення будівельних робіт, забезпечення провадження в справах про адміністративні проступки; покарання осіб, які вчинили адміністративні правопорушення. Усі фактори, які впливають на здійснення заходів адміністративного примусу у сфері будівництва, розподілено за критерієм безпосередності їх впливу на процес на опосередковані (загальні) та безпосередні (основні).

Адміністративно-попереджувальні заходи запобігання порушенням у сфері будівництва в Україні визначено як діяльність органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та громадських організацій щодо формування у правопорушників законослухняної поведінки, запобігання правопорушенням, що посягають на порядок ведення будівництва (здійснення будівельних робіт тощо), з урахуванням обставин та умов, що негативно впливають на індивідуальну, або групову протиправну поведінку осіб.

Адміністративно-попереджувальним заходам запобігання властиві певні особливості, які характеризують їх місце в єдиній системі заходів адміністративного примусу. Суть цих особливостей полягає в тому, що адміністративно-попереджувальні заходи тісно пов'язані із заходами припинення і заходами стягнення. Зв'язок адміністративно-попереджувальних запобіжних заходів із заходами адміністративного припинення виявляється, перш за все, у тому, що вони в багатьох випадках є попередниками заходів адміністративного припинення. У той же час застосування заходів припинення часто передуює застосуванню адміністративних стягнень, оскільки забезпечує можливість притягнення правопорушника до адміністративної відповідальності.

Разом з тим адміністративно-попереджувальні заходи запобігання у сфері будівництва виконують свої особливі охоронні функції, які відрізняють їх від інших заходів адміністративного примусу, що і визначає їх самостійне місце в системі цих заходів.

Ключові слова: будівництво, сфера будівництва, взаємодія, правопорушення, запобігання, попереджувальні заходи, адміністративний примус.

Сфера будівництва в Україні з кожним роком набирає обертів, попри доволі складну політико-економічну ситуацію в державі, що пов'язано з процесами реформування та низкою інших дестабілізаційних чинників. Це позитивно впливає на економіку держави, стимулюючи ринок житла та діяльність підприємств, установ і організацій, продукцію та послуги яких використовують безпосередньо в цій галузі. Зростання обсягів здійснення різного роду будівельних або ремонтних робіт прямо пропорційно пов'язано зі збільшенням використання товарів і послуг під час будівництва, оскільки зазначений процес

охоплює значну кількість взаємопов'язаних етапів, на яких застосовують різноманітні будівельні суміші та матеріали, будівельну техніку й інструмент, а також залучають спеціалістів різних будівельних галузей тощо. У результаті цього значні суми коштів проходять через банківські рахунки, платіжні доручення, у готівковій та безготівковій формі для розрахунку за виконані роботи, доставлені на об'єкт будівництва будівельні матеріали, надані послуги тощо. На будівельних об'єктах акумулюють значну кількість будівельних матеріалів різного призначення, інструменту, устаткування, будівельної техніки тощо. Тому не

дивно, що сфера будівництва дедалі частіше піддається злочинним посяганням, адже є привабливою через наявність постійного обороту значних сум коштів, а також не менш значних обсягів будівельних матеріалів і техніки.

Механізмом адміністративно-правового запобігання правопорушенням є ціла система організаційно-правових заходів впливу, що спрямована на попередження, мінімізацію та ліквідацію протиправних загроз. Такий механізм є доволі складною та глибокоструктурованою системою реагування на виклики сучасності. Не виключенням стала і сфера будівництва.

Характер та зміст завдань, які виконують державні органи, вимагають застосування у їх діяльності специфічних методів. Те, яким чином вони будуть виконувати поставлені державою завдання, визначатиме ступінь та якість досягнення правоохоронної мети.

Наприклад, О. В. Ткаля адміністративно-правові заходи визначає як систему державно-владних прийомів та способів здійснення адміністративно-правового впливу, що здійснюється в односторонньому порядку лише у передбачених правовими нормами випадках, спеціально уповноваженими на те суб'єктами, з метою запобігання, виявлення та припинення протиправної поведінки, відвернення можливих шкідливих наслідків, відновлення правового становища та в разі необхідності притягнення винних до відповідальності [1, с. 188]. До основних адміністративно-правових способів захисту правопорядку у сфері будівництва належать: недопущення порушення вимог законодавства; поновлення порушеного права; притягнення до адміністративної відповідальності; відшкодування заподіяної шкоди.

Підкреслюючи управлінський характер адміністративного примусу, слід зазначити, що застосовувати пов'язані з ним заходи правомочні не всі органи виконавчої влади і не всі їх посадові особи, а лише ті з них, кому таке право надано законодавчими актами [2, с. 35]. Ю. В. Дрозд розглядає адміністративний примус як метод адміністративно-правового впливу держави в особі уповноважених законом державних органів і їх посадових осіб на суб'єктів соціального життя (фізичних і юридичних осіб) з метою запобігання і припинення протиправної поведінки в інтересах охорони прав і законних інтересів усіх членів суспільства, забезпечення громадської безпеки і правопорядку, а також притягнення винних у порушенні закону суб'єктів до юридичної відповідальності [3, с. 14].

На думку О. В. Савицького, адміністративний примус є засобом правового регулювання, який здійснюється з метою охорони правопорядку, що досягається різними способами: шляхом припинення правопорушень, відшкодування завданих збитків (шкоди), покарання винних [4, с. 150].

А. І. Берлач під адміністративним примусом розуміє систему заходів, у яких виявляється керівний вплив держави з метою забезпечення бажаної і необхідної для неї поведінки об'єктів управління [5, с. 151]. І. П. Голосніченко, М. Ф. Стахурський, Н. І. Золотарьова вважають, що адміністративний примус – це метод вольового забезпечення відповідно правовій нормі поведінки громадян, посадових та юридичних осіб за допомогою застосування заходів впливу, врегульованих адміністративно-правовими нормами, з метою досягнення відповідного порядку [6, с. 68].

Поняття адміністративного примусу І. П. Голосніченко визначає як спосіб цілеспрямованого впливу на поведінку громадян, а також діяльність підприємств і організацій, органів, служб та службовців апарату державної виконавчої влади в інтересах забезпечення оптимального рівня виконання вимог законодавства [7, с. 87]. В свою чергу А. А. Комзюк, зауважив, що адміністративний примус є соціально-правовим інститутом, що характеризується складною багатоцільовою спрямованістю заходів впливу, різними внутрішніми зв'язками, видами, сферами застосування та процесуальними механізмами здійснення. Держава, державна влада і примус настільки взаємопов'язані, що в загальнотеоретичній літературі ці терміни, поняття, розглядають неодмінно разом, як такі, що окремо існувати просто не можуть [8, с. 133]. Варто наголосити, що адміністративний примус та держава в особі уповноважених органів дійсно тісно пов'язані між собою та за допомогою такого зв'язку досягається необхідна мета у вигляді характерного впливу на поведінку людей. Цієї ж думки і Г. П. Бондаренко, який зазначає, що адміністративний примус – це складова державного примусу, що полягає в застосуванні органами державного управління, судами та суддями, службовими особами, а у встановлених законодавством випадках – громадськістю в межах, формах і порядку, регламентованих законодавством, державно-правового, психологічного та фізичного впливу до правопорушників з метою захисту охоронюваних правом конкретних суспільних відносин [9, с. 21].

Адміністративному примусу як методу державного управління у сфері будівництва притаманна специфіка юридико-фактичних підстав застосування. Основною юридично значущою підставою є протиправне діяння. Водночас застосування заходів адміністративного примусу не завжди пов'язане з адміністративним правопорушенням [10, с. 37].

Адміністративні примусові заходи у сфері будівництва застосовують для: а) запобігання правопорушенням, недопущення настання негативних наслідків, утворення певної ситуації недопущення протиправних дій; б) переривання протиправної поведінки, припинення розпочатого або вже вчиненого протиправного діяння, що посягає на встановлений порядок здійснення будівництва та проведення будівельних робіт, забезпечення провадження в справах про адміністративні проступки; в) покарання осіб, які вчинили адміністративні правопорушення.

Всі фактори, які впливають на здійснення заходів адміністративного примусу у сфері будівництва, можна розділити за критерієм безпосередності їх впливу на процес на опосередковані (загальні) та безпосередні (основні).

С. М. Брайченко, розглядаючи види заходів адміністративного примусу, зауважує, що заходи адміністративного примусу слід розглядати, як комплекс заходів примусового характеру, що застосовуються в правоохоронній діяльності для профілактики, виявлення, недопущення правопорушення, забезпечення громадської безпеки і громадського порядку повсякденно та за різних надзвичайних обставин, а метою адміністративного припинення є примусове припинення порушень правових норм, забезпечення подальшого застосування заходів юридичної відповідальності до порушника; усунення шкідливих наслідків правопорушення; відновлення попереднього правомірного стану тощо [11, с. 15].

В. К. Колпаков поділяє заходи адміністративного примусу на три групи: заходи адміністративного попередження; запобіжні адміністративні заходи; заходи відповідальності за порушення нормативно-правових положень [12, с. 198], розмежовуючи запобіжні та попереджувальні заходи. Необхідно додати, що у законодавстві України адміністративний примус як метод запобігання адміністративним правопорушенням передбачений низкою законодавчих актів, починаючи з КУпАП і продовжуючи багатьма іншими спеціалізованими Законами, хоча чіткого переліку адміністративно-примусових

заходів попередження не існує ні в законодавстві, ні у спеціалізованій літературі.

Заходи адміністративного запобігання мають на меті не дати здійснитися протиправному вчинку. Їх застосовують у разі, якщо правопорушення лише передбачається, тобто вони не пов'язані зі здійсненням правопорушень. Вони їм запобігають і, у цьому контексті, передують застосуванню інших примусових заходів, спрямованих проти винних у здійсненні адміністративних правопорушень. Ці заходи часто називають адміністративно-запобіжними, адміністративно-попереджувальними. Їх застосовують правоохоронні органи, а також інші суб'єкти з компетенцією контрольно-ревізійного та наглядового характеру з метою запобігання правопорушенням в різних сферах громадського життя. Вони здебільшого мають галузевий (відомчий) профіль, але можуть здійснюватися й органами із загальною управлінською компетенцією [13, с. 184; 14, с. 59]. Однак слід відмітити, що реалізація владних повноважень не завжди розглядається як адміністративно-попереджувальний захід.

На прикладі предмета дослідження, зазначимо, що по-перше, сутність запобігання порушенням у сфері будівництва полягає у недопущенні протиправної поведінки з боку конкретних осіб, які до такої поведінки схильні. По-друге, в усуненні причин, що зумовлюють учинення правопорушень і створення умов, які унеможливають протиправну поведінку.

Ураховуючи предмет розгляду та вже сформувані у попередніх підрозділах результати дослідження, на наше переконання, доцільно розподілити заходи адміністративного примусу у сфері будівництва на: *заходи адміністративного попередження, заходи адміністративного припинення, адміністративні стягнення (відповідальність)*.

Адміністративно-попереджувальні заходи запобігання у сфері будівництва наділені певними особливостями: виявляються у вигляді контролю та нагляду за діяльністю, обмежень та заборон, що свідчить про їх примусову природу; незважаючи на те, що ці заходи є попереджувальними, вони, як правило, здійснюються в односторонньому примусовому порядку органами і посадовими особами, які наділені владними повноваженнями у сфері будівництва.

Як зазначає А. Т. Комзюк, адміністративно-запобіжні заходи є насамперед засобами впливу на певні об'єкти, їх застосування тягне для таких об'єктів певні наслідки, обмеження,

незручності тощо. Причому такі обмеження й заборони мають конкретну, персоніфіковану спрямованість, вони є результатом застосування правових норм, що відрізняє їх від заборон, закріплених у нормах права й адресованих невизначеному колу осіб [15, с. 69].

Законодавець розцінює адміністративно-попереджувальну роботу як важливий компонент забезпечення законності, порядку й дисципліни. З огляду на це, він вводить до КУпАП спеціальну норму (ст. 6 «Запобігання адміністративним правопорушенням») [16], згідно з якою органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, громадські організації, трудові колективи розробляють і здійснюють заходи, спрямовані на запобігання адміністративним правопорушенням, виявлення й усунення причин та умов, які сприяють їх вчиненню, на виховання громадян у дусі високої свідомості і дисципліни, суворого дотримання законів України. Відповідно до ч. 2 цієї статті, органи місцевого самоврядування, місцеві державні адміністрації, забезпечуючи відповідно до Конституції України дотримання законів, охорону державного і громадського порядку, прав громадян, координують на своїй території роботу всіх державних і громадських органів по запобіганню адміністративним правопорушенням, керують діяльністю адміністративних комісій та інших підзвітних їм органів, покликаних вести боротьбу з адміністративними правопорушеннями [16].

Таким чином, на відміну від заходів адміністративного припинення, які безпосередньо переривають явні правопорушення або об'єктивно протиправні діяння, створюють умови для подальшого вжиття відносно порушника заходів відповідальності адміністративного чи іншого характеру, адміністративно-попереджувальні заходи не переривають безпосередньо правопорушення, а спрямовані на його запобігання (недопущення) [15, с. 85].

Отже, адміністративно-попереджувальні заходи запобігання порушенням у сфері будівництва в Україні слід визначити як *діяльність органів виконавчої влади, місцевого самоврядування та громадських організацій щодо формування у правопорушників законослухняної поведінки, запобігання правопорушенням, що посягають на порядок ведення будівництва (здійснення будівельних робіт тощо), з урахуванням обставин та умов, що негативно впливають на індивідуальну, або групову протиправну поведінку осіб.*

Такими заходами, зокрема, є планові та позапланові перевірки органами (підрозділами, посадовими особами) Державної інспекції архітектури та містобудування України (ДІАМ). об'єктів будівництва на предмет дотриманням замовниками, проєктувальниками, підрядниками та експертними організаціями вимог законодавства, будівельних норм, стандартів і правил під час виконання підготовчих та будівельних робіт, а також перевірки діяльності підрозділів державних адміністрацій та органів місцевого самоврядування, які здійснюють контроль у містобудівній сфері. Зміст таких заходів полягає у: 1) перевірці документів. Відповідно до приписів Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» перевірці можуть піддаватись різні інформаційні носії документарної форми: ліцензії, сертифікати, проєктна документація, будівельні паспорти, акти та протоколи випробовувань та інше. Право на витребування від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, фізичних осіб документів, необхідних для здійснення державного архітектурно-будівельного контролю встановлене п. 3 ч. 3 ст. 41 Закону [17]. Перевірка документів, як захід адміністративного запобігання, здійснюється незалежно від наявності ознак порушення містобудівного законодавства чи будівельних норм та правил. Цей захід зазвичай передуює застосуванню інших заходів адміністративного примусу, наприклад, огляду об'єкту будівництва чи припису про усунення порушень. Документи після їх перевірки повертаються їх власникам, якщо нема підстав для прийняття іншого адміністративного рішення; 2) тимчасовій забороні (на певний період) будівництва, реконструкції та розширення об'єктів у разі неможливості застосування обмеження для окремих будівельних операцій; 3) обмеженні прав фізичних та юридичних осіб з метою запобігання вчиненню правопорушень; 4) здійснення контролю якості виконання робіт та їх результатів; 5) проведено оглядів будівельних конструкцій правоохоронними та контролюючими органами;

6) усунення причин та умов, які можуть сприяти вчиненню правопорушень;

7) безперешкодний доступ до місць будівництва об'єктів та до об'єктів, що підлягають обов'язковому обстеженню, передбачений п. 1 ч. 3 ст. 41 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» [17]; 8) логічним продовженням безперешкодного доступу до об'єктів будівництва слід назвати їхній огляд.

Цей захід адміністративного впливу обумовлений ст. 39-3 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» та застосовується (у формулюванні Закону – вживається) з метою забезпечення надійності та безпеки під час експлуатації об'єктів містобудування [17]. Як зазначає В. К. Колпаков, огляд – це візуальне обстеження матеріальних об'єктів, які мають відношення до правопорушення. У ході огляду виявляються, безпосередньо сприймаються, а також оцінюються та фіксуються стан і властивості таких об'єктів [18, с. 136–137]. Огляд, як візуальне обстеження об'єкта будівництва, визначено Порядком прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів [19]. Огляд, як спосіб реалізації обстеження, визначено Порядком проведення обстеження прийнятих в експлуатацію об'єктів будівництва [10]; 9) обмеженні будівництва, реконструкції та розширення об'єктів у випадку, якщо застосування обмеження окремих будівельних операцій дозволить, не припиняючи будівництва, усунути відступ від затвердженого проєкту або внести відповідні зміни до проєкту; 10) відповідно до ст. 7 Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності», яка визначає зміст управління у сфері містобудівної діяльності, державного архітектурно-будівельного контролю та нагляду, пунктом 7 ч.1 передбачають таку управлінську дію, як анулювання (скасування) документів, що дають право на виконання підготовчих та будівельних робіт. Скасування та анулювання зазначених документів, як адміністративні дії обумовлені також ч. 3 ст. 34 Закону [17]. У свою чергу, ч. 9 ст. 35 та ч. 7 ст. 36 Закону визначають випадки скасування повідомлення про початок підготовчих та будівельних робіт відповідно, внаслідок якого у забудовника виникає право на початок виконання цих робіт, набуто на підставі поданого повідомлення.

Таким чином, підводячи підсумки підрозділу зазначимо, що *серед адміністративних заходів запобігання правопорушенням у сфері будівництва одними з найпоширеніших є адміністративно-попереджувальні заходи, які застосовуються уповноваженими органами державної влади з метою забезпечення економічної безпеки, профілактики вчинення правопорушень й передбачають у встановлених законом випадках застосування обмежень до суб'єктів будівельної діяльності. Саме в цьому виявляється їх примусовий характер, хоча правопорушення при цьому відсутні.*

Адміністративно-попереджувальним захо-

дам запобігання властиві певні особливості, які характеризують їх місце в єдиній системі заходів адміністративного примусу. Суть цих особливостей полягає в тому, що адміністративно-попереджувальні заходи тісно пов'язані із заходами припинення і заходами стягнення. Зв'язок адміністративно-попереджувальних запобіжних заходів із заходами адміністративного припинення виявляється, перш за все, у тому, що вони в багатьох випадках є попередниками заходів адміністративного припинення. У той же час застосування заходів припинення часто передують застосуванню адміністративних стягнень, оскільки забезпечує можливість притягнення правопорушника до адміністративної відповідальності.

Разом з тим адміністративно-попереджувальні заходи запобігання у сфері будівництва виконують свої особливі охоронні функції, які відрізняють їх від інших заходів адміністративного примусу, що і визначає їх самостійне місце в системі цих заходів. Наприклад, застосування заходів адміністративного припинення характеризується тим, що воно викликається реальною протиправною (в тому числі об'єктивно протиправною) ситуацією і починається в момент, коли ця ситуація досягла певного розвитку, коли використання запобіжних заходів стає вже неефективним або й зовсім непотрібним. На відміну від заходів адміністративного припинення, які безпосередньо переривають явні правопорушення або об'єктивно протиправні діяння, створюють умови для встановлення особи порушника, з'ясування обставин справи і реальної можливості для подальшого застосування до порушника заходів відповідальності адміністративного чи іншого характеру, адміністративно-попереджувальні заходи запобігання не переривають безпосередньо правопорушення, а відвертають його вчинення у майбутньому. На відміну від адміністративних стягнень, адміністративно-попереджувальні заходи запобігання не містять у собі функції покарання, й відповідно, не маючи карального характеру, не потребують встановлення вини порушника як обов'язкової умови застосування. При цьому, наприклад, огляд документації чи об'єкту будівництва може застосовуватися як адміністративно-попереджувальний захід і як захід, спрямований на припинення протиправного діяння, забезпечення можливості для вирішення питання про притягнення до адміністративної або кримінальної відповідальності (тобто як заходи адміністративного припинення).

Список використаної літератури:

1. Ткаля О. В. Проблеми поняття адміністративно-правових заходів. *Приватне право в умовах глобалізації: ключові проблеми модернізації сучасного права*: збірник наукових праць / за ред. П. М. Шапірка, І. Г. Оборотова. Миколаїв: Іліон, 2015. С. 187–192.
2. Остапенко О. І., Остапенко Л. О. Адміністративно-правове забезпечення захисту права власності в Україні : навч. посіб. Львів, 2007. 149 с.
3. Дрозд, Ю. В. Співвідношення адміністративної відповідальності з іншими видами адміністративного примусу : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ., 2010. 18 с.
4. Савицький, О. В. Адміністративна відповідальність у сфері архітектурно-будівельної діяльності : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2017. 191 с.
5. Берлач А. І. Адміністративне право України : навч. посіб. Київ : Університет «Україна», 2005. 472 с.
6. Голосніченко І. П., Стахурський М. Ф., Золотарьова Н. І. Адміністративне право України: основні поняття : навч. посіб. / за заг. ред. д-ра юрид. наук, проф. І. П. Голосніченка. К. : ГАН, 2005. 232 с.
7. Голосніченко І. П. Адміністративне право України: основні поняття. Загальна та основна частина : навч. посіб. Київ, 2005. 231 с.
8. Комзюк А. Т. Державно-владний аспект адміністративного примусу. *Вісник Академії правових наук*. Харків, 2000. № 4. С. 129–137.
9. Бондаренко Г. П. Адміністративна відповідальність: посібник. Львів, 1995. 176 с.
10. Личенко І. О. Адміністративно-деліктні аспекти захисту права власності : монографія. Львів, 2011. 216 с.
11. Брайченко С. М. Оскарження в адміністративному судочинстві заходів адміністративного примусу, які застосовуються міліцією: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2013. 20 с.
12. Колпаков В. К. Адміністративне право: підручник. Київ, 1999. 736 с.
13. Стеценко С. Г. Адміністративне право України : навч. посіб. Київ, 2007. 624 с.
14. Коломоєць Т. О., Лютиков П. С., Меліхова О. Ю. Адміністративне право України : підручник. Київ, 2012. 528 с.
15. Комзюк А. Т. Заходи адміністративного примусу в правоохоронній діяльності міліції: поняття, види та організаційно-правові питання: монографія. Харків: Нац.ун-ту внутр. справ. 2002. 336 с.
16. Кодекс України про адміністративні правопорушення : Закон від 7 груд. 1984 р. № 8073-Х. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>
17. Про регулювання містобудівної діяльності. Закон України від 17 лют. 2011 р. № 3038-VI. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3038-17#doc_info
18. Колпаков, В.К. Адміністративна відповідальність (адміністративно-деліктне право): навч. посібник. К.: Юрінком Інтер, 2008. 256 с.
19. Питання прийняття в експлуатацію закінчених будівництвом об'єктів. Постанова Кабінету Міністрів України від 13 квіт. 2011 р. № 461. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/461-2011-%D0%BF#doc_info
20. Про затвердження Порядку проведення обстеження прийнятих в експлуатацію об'єктів будівництва: Постанова Кабінету Міністрів України від 12 квіт. 2017 р. № 257. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/257-2017-%D0%BF#doc_info

Buha V. V. Administrative and preventive measures to prevent offenses in the field of construction

The article emphasizes that administrative coercive measures in the field of construction are used to prevent offenses, prevent the occurrence of negative consequences, and create a certain situation of preventing illegal actions; interruption of illegal behavior, termination of a started or already committed illegal act that encroaches on the established order of construction and construction works, ensuring proceedings in cases of administrative misdemeanors; punishment of persons who have committed administrative offenses. All factors affecting the implementation of administrative coercion measures in the field of construction are divided into indirect (general) and direct (main) factors based on the criterion of immediacy of their impact on the process.

Administrative and preventive measures for the prevention of violations in the field of construction in Ukraine are defined as the activities of executive authorities, local self-governments and public organizations regarding the formation of law-abiding behavior in offenders, the prevention of offenses that encroach on the order of construction (construction work, etc.), taking into account the circumstances and conditions that negatively affect individual or group illegal behavior of persons.

Administrative and preventive measures of prevention are characterized by certain features that characterize their place in the unified system of measures of administrative coercion. The essence of these features is that administrative preventive measures are closely related to termination

measures and enforcement measures. The connection of administrative preventive measures with measures of administrative termination is revealed, first of all, in the fact that in many cases they are precursors of measures of administrative termination. At the same time, the application of termination measures often precedes the application of administrative penalties, as it provides the possibility of bringing the offender to administrative responsibility.

At the same time, administrative and preventive measures of prevention in the field of construction perform their special protective functions, which distinguish them from other measures of administrative coercion, which determines their independent place in the system of these measures.

Key words: *construction, field of construction, interaction, offense, prevention, preventive measures, administrative coercion.*